

Ὅθεν ἐξ ἀμροτέρων τῶν μερῶν ἡ μαρτυρία ἐστὶ συνεκτική. Οὐχ ἤττον ὅμως δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι ὅσον μικρὰ καὶ ἀν ὦσι τὰ διδόμενα, θεωρούμενα ἐν τῇ ἑαυτῶν ὁλότητι, ἐμφαίνουσιν ὅτι οἱ μᾶλλον ἑτερογενεῖς ὁργανισμοὶ ἀνεπτύχθησαν ἐπίσης κατὰ τὰς τελευταίας γεωλογικὰς περιόδους καὶ ὅτι ἐδηλώθησαν ἔτι πλέον ἑτερογενῶς προϊόντος τοῦ χρόνου. Πρὸς διαφώτισιν ἔστω τὸ παράδειγμα τῶν ἐνσπονδύλων ζώων. Τὰ ἀρχαιότερα ἐνσπόνδυλα λεῖψανα εἰσὶ τὰ τῶν ἰχθύων, οἱ δὲ ἰχθύς εἰσὶν ὁμογενεῖς τῶν ἐνσπονδύλων. Νεώτερα καὶ μᾶλλον ἑτερογενῆ εἰσὶ τὰ ἑρπετὰ· ἔτι δὲ τὰ μεταγενέστερα καὶ ἔτι ἑτερογενέστερα εἰσὶ τὰ μαστοφόρα καὶ τὰ πετεινά. Ὅθεν δικαιούμεθα λέγοντες ὅτι τῶν Παλαιῶν ζώων ἀποθηκῶν — οὐσῶν ὑδάτων, οὐδὲ ὅλως ὀφείλομεν περιμεῖναι γῆνιν ἐν αὐταῖς ἐνσπόνδυλα ζῶα, ἀν καὶ ὑπῆρχον τότε τοιαῦτα. Πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἐπικρίσεων λαμβάνομεν τὴν τῶν μαστοφόρων ὑποδιαίρεσιν μόνην.

Τὰ ἀρχαιότερα γνωστὰ τῶν μαστοφόρων λεῖψανα εἰσὶ τὰ τῶν μικρῶν μαρτυπίων ἤτοι διδελφίδων, ἐκ τῶν ὑποδεστέρων τοῦ τῶν μαστοφόρων τύπου, ἐνῷ ἀντιστρόφως ὁ ὑψηλότερος τῶν μαστοφόρων τύπος—ὁ Ἀνθρώπος—ἐστὶ τὸ μᾶλλον πρόσφατον. Ἡ ἐνδειξις τοῦ ὅτι τὰ ἐνσπόνδυλα χερσαῖα, ἐν συνόλῳ, ἐγένοντο τὰ μᾶλλον ἑτερογενῆ εἶναι ἔτι ἰσχυροτέρα.

Πρὸς τὴν δι´σχύρισιν ὅτι τὰ ἐνσπόνδυλα χερσαῖα τῆς Παλαιοζώου περιόδου, συνιστάμενα ὡς γνωστὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ ἰχθύς, ἦσαν ὀλιγώτερον ἑτερογενῆ τῶν νεωτέρων ἐνσπονδύλων χερσαίων τῶν περιλαμβανόντων ἑρπετὰ, πετεινά καὶ μαστοφόρα πολλῶν γενῶν, ἀποκρινόμεθα ὅτι ὑδάτιοι ἀποθηκῆ καὶ τῆς Παλαιοζώου περιόδου, ἔστω ὅτι ἐδυνάμεθα ποτὲ ἀνευρεῖν τοιαύτας, πιθανὸν νὰ περιεῖχον καὶ ἄλλας τάξεις ἐνσπονδύλων. Τοιαύτη ὅμως ἀπάντησις δὲν ἀρκεῖ ἀπέναντι τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι, ἐνῷ τὰ θαλάσσια ἐνσπόνδυλα τῆς Παλαιοζώου περιόδου συνίσταντο ὁλοκλήρως ἐκ χονδρῶδων ἰχθύων, τὰ θαλάσσια ἐνσπόνδυλα μεταγενεστέρων ἐποχῶν περιλαμβάνουσι πολυάριθμα γένη ὀστεωδῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ πρόσφατα θαλάσσια ἐνσπόνδυλα τεκμηρία εἰσὶ μᾶλλον ἑτερογενῆ.